

Antoni Vilà i Ribot

Als anys 70 va començar una col·lecció de postals de Caldes i ara en té més d'un miler de classificades que li proporcionen una satisfacció personal. A més, han estat utilitzades per recordar el passat i fins i tot per un jutge

LAURA JUANOLA

■ **Caldes de Malavella.**—Quan va començar a col·leccionar postals?

—«Cap als anys 70, i per casualitat, perquè vaig trobar postals en un calaix de casa i van despertar la meua curiositat; llavors vaig començar.»

—Col·lecciona postals de tot l'Estat o només de Caldes?

—«Només de Caldes, perquè les postals poden incloure molts camps, i Caldes ja és un tema prou extens; cal una especialització.»

—De quin any és la seva postal més antiga?

—«No la sabria datar exactament, però podria ser del 1890, aproximadament.»

—Quantes postals té?

—«No les he comptades mai, però en tinc un miler de classificades, i encara me'n queden moltes a casa per classificar.»

—Amb tantes postals, ja se'n recorda de les que té?

—«Per això vaig crear un arxiu, perquè, si no, en comprava de repetides.»

—És difícil aconseguir les postals?

—«Hi ha dues maneres d'aconseguir-ne: o bé la gent me les dona perquè sap que en faig col·lecció o les compro a comerciants especialitzats.»

—I quant pot costar una postal comprada?

—«Des de res fins a 10.000 pessetes.»

—Suposo que el més fàcil deu ser aconseguir les postals modernes?

—«Sí, unes de les últimes que han sortit estan editades per l'Ajuntament.»

—Hi ha algun tema que t'interessi especialment?

—«No; considero que el més important és l'anàlisi del conjunt.»

—Quina finalitat té la seva col·lecció?

—«En primer lloc, té l'objectiu d'entretenir-me, com un *hobby*; també és una satisfacció personal, perquè contribueix a recuperar i a no deixar perdre la memòria històrica de Caldes. Actual-

Vilà té classificades més d'un miler de postals de Caldes de Malavella. Foto: ANNA CARRERAS.

«Em preocupa la situació política»

—**Nom:** Antoni Vilà i Ribot.

—**Lloc i data de naixement:** A Caldes, el 5 d'octubre de 1943.

—**Professió:** «Sóc administratiu.»

—**Aficions:** «M'agrada col·leccionar postals i recuperar material antic de gas.»

—**Problema social que el preocupa més:** «La situació política del país.»

—**Un llibre:** «Qualsevol assaig seriós relacionat amb la guerra civil.»

—**Una pel·lícula:** «No recordo l'última vegada que vaig anar al cinema.»

—**Un disc:** «Qualsevol agradable a l'oïda.»

—**Màxima aspiració:** «El meu lema és 'val més fer un favor que no pas que te'l facin'».

ment, amb la creació de l'arxiu municipal, s'ha fet un pas molt important i podria dir que la meua col·lecció

ja no té raó d'existir.»

—Hi ha alguna postal que li falti i que tingui un especial interès per aconse-

guir-la?

—«No sé les que em falten, perquè no hi ha un catàleg; ho dedueixo pels nú-

meros de sèrie.»

—Hi ha algunes de les seves postals que estan pintades a mà?

—«Sí; es nota més si es mira amb lupa; són postals de principi de segle i també de passada la guerra, però, tot i això, han aconseguit uns colors molt autèntics.»

—Per mitjà de les postals pot deduir les característiques de la vida del moment?

—«Sí; per exemple, el paper de les postals de l'època de la guerra civil té una qualitat molt dolenta; per mitjà de les postals també es veu l'evolució de Caldes, els costums dels estiuejants...»

—Qui feia les postals antigament?

—«Sobretot els balnearis, i les venien als estiuejants. Les botigues de comestibles i de queviures també en feien per a la gent més pobre, que estiuejava a les fondes, perquè no tenia prou diners per anar al balneari.»

—Darrerament les seves postals han estat molt utilitzades.

—«Sí; en el llibre *Caldes de Malavella, manantial de Catalunya* surten algunes postals de la meua col·lecció. Fa un temps es va fer una exposició itinerant de les meves postals; la finalitat de la mostra era difondre el nom de Caldes. Finalment, el Col·legi d'Arquitectes de Girona me les va demanar per fer un estudi dels edificis enderrocats a la demarcació de Girona.»

—Les seves postals també han anat a parar a les mans d'un jutge.

—«Sí, va ser un plet entre el poble de Caldes i Vichy Catalan sobre el camí de l'estació, i el jutge em va demanar una postal que després va servir com a prova.»

—Arran de la seva col·lecció, hi ha hagut gent de Caldes que també s'hagi animat a col·leccionar-ne?

—«Sí; molta gent ha vingut a casa per veure la meua col·lecció. A més, ara Caldes té una entitat, Amics de l'Art i la Història, que preserva el nostre passat.»